

اعتصاب کارگران پتروشیمی ماهشهر

طرفداران نظام سرمایه داری برهبری خمینی توانستند از توهم توده مردم به مذهب استفاده کرده و توازن طبقاتی را به نفع خودشان کرده و پس از تحکیم قدرت نه تنها قدرت تولید و توزیع را درواحد های کارگری و کارخانه ها از کارگران پس بگیرند بلکه تمام دست آوردهای قیام را از همه مردم از جمله جنبش های اجتماعی مثل جنبش زنان، جنبش دانشجویان و.... پس گرفتند. اگرچه کارگران مجبور به عقب نشینی شده و کارخانه های را که مصادره کرده بودند، پس دادند اما فرهنگ و سنت کنترل کارگری در جنبش کارگری و جنبش کمونیستی باقی مانده و کماکان در عمل و مبارزات روزمره کارگران با سرمایه داران انعکاس پیدا میکند

از جمله در همین ماه های اخیر در مبارزات کارگران ماهشهر صحبت از تعاونی کارگران به جای شرکت های پیمان کار شده است، البته کارگران پیشرو باهشیاری آگاه

کارگران در مبارزاتشان با نظام سرمایه

تجربه، آگاهی و آموزش می اندوزند

در قیام سال ۱۳۵۷ بخشی از کارگران آگاه، پیشرو، آموزش دیده و رادیکال برای اولین بار در تاریخ ایران و در تکامل جنبش کارگری دست به اقدامی زدند که اساس و ریشه نظام سرمایه داری را نشانه میگرفت، و آن کسب قدرت بر تولید و توزیع در برخی از کارخانه ها و واحدهای کارگری بود. اما متأسفانه این حرکت رادیکال تمام واحدهای کارگری و حتی اکثریت واحدهای کارگری را شامل نمی شد بلکه نسبت به کل طبقه کارگر بسیار در اقلیت قرار گرفت در واقع این مسئله نتوانست توازن قوا را به نفع طبقه کارگر، زحمتکشان شهر و روستا، جنبش کمونیستی سوسیالیستی، نیروهای مترقی آزادی خواه و دمکرات به وجود بیاورد در نتیجه

هستند که مدیریت گاه برای به تاخیر انداختن خواست های کارگران و یا اختلاف انداختن بین کارگران این مسئله را مطرح می کند، در واقع ترفندی است برای وقت خریدن. البته کارگران آگاه هستند که وقتی توازن قوا درکل جامعه به نفع شان نباشد امکان ندارد سرمایه دارها و دولت سرمایه داری تن به مدیریت کارگری درکارخانه ها بدهد. این امردرجامعه فقط در شرایطی به نفع کارگران امکان پذیر می گردد که توازن قوا درجامعه به نفع کارگران به وجود بیاید. توازن قوا به نفع کارگران می تواند دربطن جامعه سرمایه داری و درمبارزاتی که کارگران با کارفرما ونظام سرمایه داری انجام می دهند به جود بیاید. دربطن این مبارزات است که آگاهی، آموزش و تجربه خود مدیریتی کارگران درمباحثات کارگران به بحث و بررسی گذاشته می شود.

برای آگاهی خوانندگان مصاحبه ای که در نشریه آتش

شماره ۲ اسفند ۱۳۹۰ که مربوط به کارگران ماهشهر می

باشد وبه چاپ رسیده است را دراین شماره نشریه کنترل

کارگری می آوریم.

گانهامه کنترل کارگری

نبض ماهشهر با اعتصاب می زند

- از ماهشهر چه خبر؟

- خب، حتما شنیده ای که قرار بود از روز بیست و سوم بهمن اعتصاب شروع شود اما مسئولین وعده پاداش نفت دادند. کارگران هم بحث کردند و تصمیم جمع این شد که فعلا اعتصاب نکنند و این امتیاز را بگیرند.

- پاداش نفت؟

- بله. پولی است که سالانه می دهند.

- می شود به وعده شان اطمینان کرد؟ پاداش می دهند؟

- شاید. شاید پاداش را بدهند تا از زیر جواب دادن به آن مطالبه بزرگ تر فرار کنند.

- یعنی لغو پیمانکاری در پتروشیمی ها؟

- بله.

- حتما. از مجموع کارگران پتروشیمی ها بیشتر از ۶۰۰۰ نفرشان زیر پوشش پیمانکاران هستند. کارگران پیمانی دارند از اختلافی که بین مصوبه دولت با تصمیم مسئولین شرکت های پتروشیمی ماهشهر و منطقه ویژه پیش آمده استفاده می کنند. می گویند دولت با توجه به ناآرامی های منطقه ماهشهر بخشنامه کرده که تا ۱۶ بهمن ۹۰ همه شرکت های پیمانکاری باید جمع بشود. اما مدیریت پتروشیمی ها مثل بارهای قبل به این بخشنامه عمل نکرده اند. کارگران می گویند فرصتی پیش آمده که اگر فشار بگذاریم و کوتاه نیاییم می توانیم قراردادی بشویم و از حق بیکاری و بعضی امتیاز های رفاهی استفاده کنیم.

- اگر بخشنامه شده چطور مدیریت به آن عمل نمی کند؟

- خب، این اختلاف نظر یا سیاه بازی است یا اگر نیست می تواند دعوای باندهای حکومت با هم باشد. ببین، این کارگران هرکدامشان ۱۰، ۱۵ حتی ۲۰ سال است که اینجا سابقه کار دارند. در دارایی و تامین اجتماعی پرونده دارند. مالیات و حق بیمه داده اند. اما حالا مسئولین پتروشیمی بندر امام می گویند ماهیت و نوع کار شما ثابت نیست. با شرکت پیمانکاری می آید و بعد از اتمام قرارداد شرکت می روید. پس مصوبه دولت ربطی به شما ندارد!!

- فکر میکنی این انتظار که بالاخره در مورد کارگران پیمانی وادار به عقب نشینی شوند چقدر واقعی است؟ این را با توجه به تناسب قوای طرفین می گویم. واقعا تا کجا می شود جلو رفت؟

- خب، این سوال ها جواب فوری ندارد. الان یک نوع سردرگمی بین مدیریت به چشم می خورد که مشخص نیست واقعا سردرگمی است یا تاکتیکی برای آرام کردن کارگران و وقت خریدن و آماده شدن برای تعرض دوباره. مثلا چند ماه پیش آمدند و بین کارگران فرم توزیع کردند. هم

داخل شرکت‌ها سعی کردند با وعده‌های تو خالی بین کارگران تفرقه بیندازند. از طرف دیگر، مزدوران و نفوذی‌هایشان را در بین کارگران اعتصابی فعال کردند. البته یکی از دستاوردهای مهم اعتصاب مه‌ماه این بود که مزدوران و نفوذی‌ها شناسایی و انگشت‌نما شدند.

- طی این سه چهار ماهه چطور؟ نتوانستید بین کارگران تفرقه بیندازند؟ زمینه‌اش نبود؟

- تفرقه که نه؟ ولی ناهماهنگی‌هایی وجود دارد. روحیات مختلف است. بعضی‌ها قاطع‌تر و پیگیرترند، بعضی‌ها هم محافظه‌کاری‌هایی دارند و تا اسم امتیاز می‌آید راضی میشوند. بر سر اینکه وعده‌ها چقدر واقعی است یا تا کجا باید جلو رفت اختلاف نظرهایی پیش می‌آید.

- می‌توانی مثال بزنی؟

- خب، صحبت‌هایی هست از اینکه دولت می‌خواهد بخشی از کارها را به جای پیمانکاری به تعاونی کارگران بدهد. بعضی از کارگران فکر می‌کنند این فرصت خوبی است و شاید وضع‌شان با ثبات‌تر و بهتر شود.

- تعاونی کارگر قرار است چه کار کند؟

- خب اینکه فعلا در حد شایعه و حرف است. احتمالا فقط برای سردواندن کارگران دارند این را مطرح می‌کنند. شاید در سطح کارگاه‌های کوچک یا حتی صنایع متوسط بتوان این جور شکل‌های "مدیریتی" درست کرد اما در سطح صنایع بزرگی مثل پتروشیمی دولت پای چنین تقسیم یا مشارکتی در مدیریت نمی‌رود. ممکنست این ایده مقامات دولت تقلیدی از دوستان ونزوئلایی‌شان باشد. البته در ونزوئلا هم تعاونی‌های کارگری نه در صنعت بزرگ و استراژیک نفت، بلکه در بخش‌های کوچک با اهداف اساسا تبلیغی تشکیل شده است. یعنی چند تا کارگر دست چین شده و مستعد سازش را جمع می‌کنند و در ارتباط با نماینده دولت قرار می‌دهند. وام اعتبار در اختیارشان می‌گذارند تا

زمان شایع شد (احتمالا خودشان شایع کردند) که می‌خواهند کارگران را تحت پوشش شرکت‌های مختلف قرار بدهند. جالب است که این فرم‌ها در شرکت‌های مختلف فرمت‌های مختلفی داشت. مثلا در اکثر شرکت‌ها از سوابق کاری و شخصی و پرداخت‌های بیمه کارگران پرسیده بودند. اما در فرم مربوط به شرکت پتروشیمی بندر امام که بزرگترین است، کروکی منزل را هم خواسته بودند؟

- روحیه عمومی چطور است؟

- خب یک حس اعتماد به نفسی بین کارگران منطقه وجود دارد. مربوط به این روزها هم نیست. این روحیه از همان مبارزات فروردین ماه که مقاومت‌ها تا حدی ثمر داد ایجاد شده. نتیجه آن مبارزه، پرداخت به موقع دستمزد کارگران پیمانی بود و حق استفاده از درمانگاه پتروشیمی. تا قبل از این فقط کارگان رسمی این حق را داشتند. اما برچیدن شرکت‌های پیمانکاری و قراردادی کردن کارگران پیمانی که خواسته اصلی آن‌ها بود عملی نشد. مدیریت در فروردین ماه وعده انجام این کار را داده بود اما خلف وعده کرد. مبارزه مه‌ماه بر سر همین مسئله شروع شد. وقتی که حراست سه نفر از کارگران را احضار کرد و تحویل اطلاعات داد، اعتصاب سراسری با خواست آزادی آن‌ها شروع شد. مجبور شدند آن‌ها را آزاد کنند و به سر کار برگردانند. تحت فشار کارگران با خواست به سر کار برگرداندن یک کارگر دیگر که مدت‌ها پیش اخراج شده بود هم موافقت کردند. بعد از این بود که دیگر خیلی‌ها به این باور رسیدند که می‌شود طرف مقابل را وادار به عقب‌نشینی کرد و امتیازاتی گرفت.

- واقعا اینقدر نرم و راحت عقب‌نشینی کردند؟

- البته که نه. این که گفتم فقط خلاصه ماجرا بود. وقتی که جرقه اعتصاب مهر زده شد، مدیریت به هر کاری دست زد. از تهدید به اخراج گرفته تا راه ندادن پرسنل اعتصابی به

- حالا به این کاری نداریم که این نوع بیانیه ها چقدر متکی و مرتبط با کارگران فعال در اعتصاب است یا نیست. سوال مهم اینست که آیا نیاز به چنین تشکلی در محیط پتروشیمی ها هست یا نه؟

- حتما هست. مگر بدون تشکل می شود کاری کرد. در شرایطی که برای ساده ترین اعتراض و خواستن اولین ترین حقوق، حراست را به جان مان می اندازند و تهدید به اخراج و دستگیری میکنند یا نیروی ویژه ضد شورش خبر می کنند، مگر میشود بدون آگاهی و اتحاد و تشکل کاری کرد. وضع طوری است که حتی برای گرفتن حقوق اقتصادی هم باید در محیط کار یک تشکل محکم مخفی با یک نقشه عمل مشخص داشت. تشکلی که راه های مناسب مقاومت و مبارزه که یک شکل اش می تواند اعتصاب باشد را در بین کارگران تبلیغ کند. گام به گام وعده های پوچ و تهدید های مدیریت و دولت را خنثی کند، ارتباطش را با کارگران فداکارتری که قدم جلو میگذارند آنچنان محکم کند که به سرعت بتوانند به هسته های مبارز تبدیل شوند. اینطوری می شود ادامه کاری جنبش را تضمین کرد. یعنی ایجاد هسته های مبارز مخفی که هر کدام از آن ها ظرفیت تبدیل شدن به " کمیته اعتصاب " را در شرایط لازم و ممکن داشته باشد.

تشکل - سازماندهی - کنترل کارگری

خط تولید معینی را راه بیندازند بعد هم محصولاتشان را می خردند یا برایش بازار پیدا میکنند. قیمت گذاری را هم خود دولت انجام می دهد. البته این نوع تعاونی کارگری الگو و یا طرح پایه ای برای کل اقتصاد سرمایه داری ونزوتلا نیست بلکه بیشتر با هدف خریدن قشر محدودی از کارگران محکم کردن پایه اجتماعی برای رژیم چاوز انجام شده است. تازه در همین حدش هم مربوط به پنج شش سال پیش است. باید دید که سرنوشت شان تا امروز به کجا کشیده است. حالا به فرض بخواهند چنین کاری را با بخشی از کارگران پتروشیمی در ایران بکنند. معنی اش این است که تعدادی کارگر به پیمانکار تبدیل می شوند، می شوند واسطه بین دولت با بقیه کارگرانی که حالا بهیاید به شکل پیمانی برای آن ها کار کنند و استثمار شوند، یعنی بخش کوچکی از ارزشی که کارگران تولید می کنند به جیب این پیمانکاران جدید در قالب تعاونی کارگری سرازیر خواهد شد. همانطور که گفتم این طرح در حد شایعه و حرف است، ولی اگر اجرا هم بشود ربطی به تامین منافع طبقه کارگر ندارد، بلکه برای سرمایه داری و دولت، پایه و مزدور می سازد.

- بحث ضرورت درست کردن تشکل های مستقل بین کارگران راه نیفتاده؟

- این را واقعا نمی توانم با قطعیت بگویم. جایی شنیدم که در اعتصاب مهرماه بیانیه ای تحت عنوان " کمیته اعتصاب " پخش شده و در آن از ضرورت ایجاد هماهنگی و تشکل یابی صحبت شده. حتی گفته که هدف ما ایجاد " سندیکای مستقل کارگران ماهشهر " است. البته در محیط پتروشیمی ها کسی از وجود چنین کمیته ای خبر ندارد. از آدم های مختلف پرسیدم، هیچ نشانه ای از چنین چیزی نیست. به نظر می آید بعد از اینکه خبر اعتصاب پخش شد چند نفر خواسته اند ابتکار بزنند و اینجوری روی کارگران تاثیر بگذارند و به آن ها جهت بدهند.

گزارشی از مبارزه کارگران شرکت شهاب خود رو

گزارش ارسالی: و حالا عملاً شرکت در دست ما کارگران است. حتی شب‌ها تعدادی از کارگران در شرکت نگه‌بانی می‌دهیم تا آنها هوس برگشت به شرکت را نکنند.

را با حقوق بالا وارد شرکت کرد. حقوق این ۲۰۰ نفر بیشتر از حقوق ما ۷۰۰ نفر کارگران شرکت بود. مدیر شرکت تا امکان کار وجود داشت خرج‌های اضافی و... میکرد. ولی وقتی امکانات به اتمام رسید اضافه کاری، ناهار، بیمه، بیمه تکمیلی کارگران را قطع کرد. تا اینکه گفت شرکت ۲ ماه بدون حقوق تعطیل است. بروید خانه هایتان تا بعد ببینم چه میشه کرد. اینجا بود که ما کارگران به خود آمدیم. چند بار به اوهشدار دادیم ولی جواب نداد تا اینکه روز اول اسفند صبر ما تمام شد. ما ۷۰۰ نفر کارگر دست‌های خود را مشت کرده و مدیر شرکت حیدری و تمامی عوامش را که با حقوقهای گزاف وارد شرکت کرده بود از شرکت اخراج کردیم.

به محض اطلاع از موضوع نیروهای امنیتی وارد شرکت شدند و تهدیدات خود را شروع کردند. ولی وقتی دیدند با کارگران متحد نمی‌توانند کاری بکنند، با حیدری تماس گرفتند و او را به شرکت کشاندند تا جوابگوی کارهایش باشد.

حیدری با کمک نیروهای امنیتی به دفتر کارش وارد شد و به خیال خویش میخواست صحبت کند و جو را آرام کند. ولی وقتی خواست صحبت کند با مخالفت شدید ما کارگران و هو کردنش رو برو شد. ما کارگران به جان آمده به طرف دفتر شرکت هجوم بردیم و دفترمدیر را محاصره کردیم. مدیر بی‌لیاقت و دغلاکار در مقابل کارگران متحد مثل بید میلرزید.

در آخر مدیر با تونلی از دستان به هم چسبیده که در دو طرف دفتر تشکیل شده بود رو برو شد. او در حفاظت نیروهای امنیتی و با زحمت زیاد توانست از آن تونل عبور کند. شرکت از او آدمهایش خالی شد و حالا عملاً شرکت در دست ما کارگران است. حتی شب‌ها تعدادی از کارگران در شرکت نگه‌بانی می‌دهیم تا آنها هوس برگشت به شرکت را نکنند.

ولی متأسفانه هنوز حقوق دوماه‌مان را دریافت نکرده ایم. فاقد بیمه هم هستیم که برای بدست آوردنش باید به مبارزه مان ادامه دهیم.

زنده باد اتحاد کارگران

ارسال شده توسط سعید ۱۳۸

شرکت شهاب خودرو در کیلومتر ۹ جاده مخصوص تهران کرج قرار دارد. این شرکت وابسته به استان قدس رضوی است. ظاهراً این شرکت نیمه خصوصی نیمه دولتی میباشد ولی در اصل واعظ طبسی مسئول استان قدس رضوی است همه کار این شرکت است.

شهاب خودرو نزدیک به ۷۰۰ کارگر که تقریباً ۱۵۰ نفر استخدامی و ۱۰۰ نفر قراردادی دارد که قرار داد کارگران قرار دادی به اتمام رسیده و قرار دادشان تمدید نخواهد شد. بقیه که حدود ۴۵۰ کارگر هستیم به اصطلاح پیمانکاری با بالای ۱۰ سال سابقه و بیشتر محسوب می‌شویم. دو ماه است که حقوق نگرفته ایم. اگر حقوقی هم دریافت کنیم بیمه از حقوق ما کسر و بیمه ما تمدید می‌شود. در غیر اینصورت دفترچه بیمه ما فاقد اعتبار خواهد بود و اگر اتفاقی بیفتد باید از جیب خودمان هزینه‌های لازم را پرداخت کنیم. مدتها است که هزینه سرویس ایاب و ذهاب و نهار ما قطع شده است. هر روز باید ۲ تا ۳ هزار تومان از جیب خودمان هزینه رفت و برگشت را پرداخت کنیم. اضافه کار ما کارگران را قطع کرده اند. همین مسئله باعث شده است که زندگی ما کارگران ده‌ها برابر سخت‌تر از قبل شود. آخرین مدیر شرکت شخصی بود با نام آقای حیدری. او قبلاً مدیر شرکت سایپا آذین بود ولی به علت دغل کار بودنش توسط کارگران از آن شرکت اخراج شد. او وقتی به شهاب خود رو آمد با وعده وعیده‌های دروغین ما کارگران را فریب داد. بعد از مدتی حدود دویست ۲۰۰ نفر از اقوام و دوستانش

کارگران به همراه اتحادیه کارگران الکتریک، کارگران رادیو و ماشین آمریکا، کارخانه "Serious Materials" که پیش از این بنام "Republic Window & Door" شناخته میشد را در شیکاگو به اشغال خود درآوردند. مدیریت کارخانه اعلام کرده بود که بدلیل شرایط اقتصادی کنونی، موانع موجود در ساختمان سازی و محصولات ساختمانی، پایین آمدن درخواست برای محصولات پنجره، سخت بودن شرایط درب‌دست آوردن قرار داد مفید، هزینه های بالا و مشکلات دیگر، بخش عملیاتی خود در شیکاگو را خواهد بست.

در پاسخ به این عمل مدیریت کارخانه، اتحادیه به مقابله با این تصمیم برخاست و از آنها جهت بررسی امکان یافتن خریدار جدید و یا با بررسی امکان جمع آوری پول توسط خود کارگران برای خرید کارخانه در جهت ادامه کاری آن بشکل تعاونی، زمان خواست. در حال حاضر ۶۵ تن از کارگران برای پشتیبانی از این خواسته اتحادیه، دست به اشغال کارخانه زده اند.

در سال ۲۰۰۸، کارگران عضو اتحادیه کارگران الکتریک، همین کارخانه را اشغال کرده بودند. در آن زمان کارخانه بنام: "Republic Window & Door" شناخته میشد. در آنزمان در اعتراض به زیر پا گذاشتن قانون کار به این مضمون که "اطلاع دادن به کارگر ۶۰ روز پیش از تعطیل کردن کارخانه" بمدت ۶۰ روز اشغال شد که منجر به پرداخت جریمه توسط شرکت بمبلغ ۱.۷۵ میلیون دلار شد.

ترجمه: روشنی

کارگران لیورپول که توسط کارفرمایان خود بیرون انداخته شده بودند، کارخانه را اشغال کردند

بر اساس گزارش وبلاگ کارگران خود گردان، مدیریت کارخانه در ۱۸ فوریه ۲۰۱۲، از ورود کارگرانی اخراجی به کارخانه جلوگیری کرد. در پاسخ به این عمل، کارگران کارخانه را به اشغال خود درآوردند. پس از آغاز رسیدگی به خواسته های کارگران، کارخانه موقتا از حالت اشغال خارج شده است. ظاهرا این اولین اشغال کارخانه توسط کارگران از سال ۱۹۵۸ به اینطرف است.

نزدیک به ۱۴۰ کارگر کارخانه بسته بندی "مایر ماین هوف" لیورپول در طی هفته پیش در پاسخ به اخراج کارگران توسط مدیریت کارخانه، برای رسیدگی به خواسته ها و شرایط شان، دست به اعتصاب زدند.

اخبار کارگری

۱۰۰ میلیون کارگر هندی با بزرگترین اعتصاب عمومی بی نظیر در دنیا، هند را بزانو درآوردند

در گزارش رامانا بتاريخ ۲۸ فوریه ۲۰۱۲ و دیگر خبرگزاری های جهان، یکی از بزرگترین اعتصابات بی نظیر دنیا از نیمه شب دوشنبه ۲۷ فوریه شروع شده و نیمه شب سه شنبه ۲۸ فوریه به پایان خواهد رسید. نزدیک به صد میلیون کارگر هندی از بخش های مختلف کارگری خواهان حداقل دستمزد ملی و دائمی شدن قرارداد های کار و درخواست های بیشتر، شدند.

بیش از یک دوجین از بزرگترین سندیکاهای کارگری در هند درخواست کردند که همه به این اعتصاب بپیوندند. این اعتصاب بخش های زیادی را تحت تاثیر قرار خواهد داد، از جمله روابط عمومی بانک ها، اسکله ها و بندر، راه آهن، بیمه، ترابری جاده ای، کارگران انرژی، معدنچیان و هواپیمایی را در بر خواهد گرفت.

در خواست های عمده کارگران، حداقل دستمزد ملی، دائمی کردن قرارداد کارگران موقت، امنیت اجتماعی کارگران رسمی، حقوق بازنشستگی برای همه کارگران، دخالت دولت برای جلوگیری از افزایش هزینه های زندگی و پایان دادن به فروش شرکت های متعلق به عموم در کنار خواسته های دیگر است.

در این اعتصاب، سرویس های پست، بانک تا کنون بیشترین ضربه را از این اعتصاب خورده اند.

ترجمه: روشنی

کارگران در شیکاگو کارخانه را به اشغال خود درآوردند

بگزارش خوان کوناتز بتاريخ ۲۴ فوریه ۲۰۱۲

تعداد 400 کارگر آن در اعتراض به دریافت معوقات قانونی خود در سالن استیصال کارخانه دست به تجمع زدند. مهدی زمانی، دبیر اجرایی خانه کارگر ساوه در گفتگو با ایلنا ضمن اشاره به اینکه مسئولین کارخانه از جمله قائم مقام گروه صنعتی و مدیریت کارخانجات صفا با حضور در این تجمع قولهای مساعدی در خصوص پرداخت یک ماه از حقوق معوقه کارگران تا پایان هفته داده اند تصریح کرد: مسئولین گروه صنعتی صفا به کارگران خود توصیه می کنند به جهت افزایش مشکلات این کارخانجات در صورت پیدا کردن کار بهتر از این کارخانه استعفا دهند. او با تاکید بر اینکه گروه صنعتی صفا مطالبات میلیاردی دارد افزود: مشکل عمده گروه صنعتی صفا عدم تعهدات کارخانجات خریدار طرف قرار داد است که با خرید محصولات این واحد تولیدی در پرداخت حسابهای مالی خود کوتاهی می کنند.

۹

اسفند ۱۳۹۰

سلامتی «شیث امانی» فعال کارگری در بند در خطر است

شیث امانی فعال کارگری در بند و عضو هیئت مدیره «اتحادیه آزاد کارگران ایران»، که مدتی است در حال سپری کردن دوره محکومیت خود در زندان مرکزی شهر سنندج است، در شرایط بسیار وخیم جسمی به سر می برد.

بنا بر اخبار رسیده از درون زندان سنندج، این فعال کارگری به دلیل مشکلات و ناراحتی های جسمی از ناحیه ستون فقرات، نیاز به مراقبت های ویژه در مراکز تخصصی درمانی دارد. این در حالی است که به دلیل عدم رسیدگی مسئولین زندان سنندج به وضعیت بحرانی شیث، عفونت شدیدی سراسر بدن وی را فرا گرفته و شرایط خطرناکی برای اش به وجود آمده است. با این وجود مسئولین زندان کارشکنی کرده و با رسیدگی نکردن به وضعیت خطرناک این فعال کارگری و عدم انتقال وی به مراکز

از ۱۰ فوریه به اینطرف سه برنامه اعتصاب انجام گرفته و برای هفته های آینده هم برنامه هایی برای اعتصاب تدارک دیده شده است. مدیریت کارخانه قصد دارد که ۴۹ نفر از کارگران را از کار بیکار کند.

در مذاکرات میان اتحادیه و مدیریت کارخانه در ارتباط با تغییر شرایط و خواسته های کارگران و تقلیل بیکار کردن تعداد کارگران به ۳۷ نفر به توافق رسیده بودند.

اما پس از شکست مذاکرات، مدیریت کارخانه از ورود کارگران به کارخانه جلوگیری کرد. این اقدام بعد از سال ۱۹۵۸ به اینطرف برای اولین بار توسط مدیریت کارخانه اتخاذ شده است.

در روز ۱۸ فوریه، ۴۰ کارگر اخراجی با ورود به کارخانه، به اطلاع مدیریت کارخانه رساندن تا زمانی که به مذاکره فوری با نمایندگان اتحادیه نپردازند، از ورود و خروج هر چیزی از کارخانه جلوگیری بعمل میاورند.

پس از اینکه که مدیریت پذیرفت که با نمایندگان اتحادیه مذاکره کند، کارخانه بطور موقت از اشغال کارگران در آمده است. کارگران درخواست کرده اند که باید به روند اخراج پایان داده شود اگر نه دست به عمل بیشتری خواهند زد.

نماینده اتحادیه ملی، ایان تونکس گفته: " ما از سیاستی که مدیریت برای حل این مسئله بکار برده بسیار متاسف هستیم. ۴۹ کارگری که مدت زیادی برای این کارخانه زحمت کشیده اند بیرون انداخته میشوند در حالی که لیاقتشان بیشتر از این است."

اتحادیه برای روز دوشنبه ۲۰ فوریه خواستار برگزاری اعتراض وسیع شده بود.

ترجمه: روشنی

تجمع ۴۰۰ کارگر گروه صنعتی صفا در اعتراض به عدم دریافت ۴ ماه حقوق

گزارش از ایلنا:

کارگران در اعتراض به دریافت معوقات قانونی خود در سالن استیصال کارخانه دست به تجمع زدند/ مشکل عمده گروه صنعتی صفا عدم تعهدات کارخانجات خریدار طرف قرارداد است.

ایلنا: یک فعال کارگری در ساوه از تجمع ۴۰۰ نفر از کارگران گروه صنعتی صفا در اعتراض به دریافت ۴ ماه حقوق معوقه به احتساب ۲ ماه عیدی و پاداش قانونی خبر داد و افزود: گروه صنعتی صفا تولید کننده انواع لوله واقع در آزاد راه ساوه- تهران بیش از ۱۱۰۰ کارگر دارد که

سلام به همه،

از شما بابت پشتیبانی و علاقه ای که نشان دادید ممنونیم. اشغال بیمارستان کیلیس از روز دوشنبه ۲۰ فوریه ساعت ۸:۳۰ بوقت محلی انجام گرفت. این اشغال فقط برای ما پزشکان و کارگران بیمارستان کیلیس نیست. همانطور که فقط برای سیستم بهداشت ملی یونان که در حال فروپاشی است نیست. ما میجنگیم چرا که خطر واقعی تهدید حقوق بشر و زندگی ماست و این تهدید تنها برای یک ملت و یا چند کشور نیست و یا چند گروه اجتماعی، بلکه تهدیدی بر علیه طبقه پایین و متوسط در اروپا، آمریکا، آسیا، آفریقا، تمام جهان است. امروز یونان، تصویرگر فردای پرتغال، اسپانیا، ایتالیا و دیگر کشورها در تمام جهان است.

... همبستگی شما با ما، برایمان بسیار ارزشمند است.

این اطلاعیه در ادامه به تحلیل مشکلات یونان برآمده است. بنابراین بیشتر جهت به روز رسانی بخش اول اطلاعیه در اینجا آورده میشود.

ترجمه: روشنی

درمانی خارج از زندان، جان وی را در معرض خطرات جدیتری قرار داده‌اند.

کمیته‌ی هماهنگی ضمن محکوم کردن چنین برخوردهایی و زندانی کردن وی به بهانه‌های واهی و بی‌پایه و اساس، خواستار آزادی بی‌قید و شرط شیث امانی و دیگر فعالین کارگری است.

۸ اسفندماه

کارگر زندانی، زندانی سیاسی آزاد باید گردد

خبر جدید از بیمارستان کیلیس که چندی پیش تحت کنترل کارگری درآمده بود

کارگران و کارکنان بیمارستان کیلیس که بیمارستان را اشغال کرده و تحت کنترل کارگری خود در آورده بودند در این رابطه در ۲۸ فوریه دست به انتشار اطلاعیه ای زده اند. متن بخشی از اطلاعیه به قرار زیر است:

**با امید به کسب قدرت همه کارگران و
زحمتکشان هم درتولید و هم درسیاست**

Weblog: controlkargari.wordpress.com

E-mail: control.kargari@gmail.com

زنده باد سوسیالیسم